

[Ingerlise Koefoed]

Jeg holder jo så forfærdelig meget af at læse bøger, også romaner, men nogle gange er det lidt svært at holde sammen på tingene, synes jeg, hvis den roman, man læser, ikke er særlig godt skrevet eller særlig velargumenterende eller særlig spændende.

Jeg har forstået af den roman eller den fiktion, som hr. Glistrup har lagt frem til folketingets fornøjelse i dag, at man temmelig hastigt skal afvikle den offentlige sektor. Det kan jeg vist ikke have misforstået. Jeg har også forstået, at produktionslivet så hurtigt vil kunne ansætte alle de dygtige mennesker fra den offentlige sektor. Det er her, det begynder at knibe for mig. Det kan da godt være, at hr. Glistrup med mange ord ville kunne forklare mig, hvordan man i løbet af 10 eller 15 eller 20 eller 30 år vil have fået lavet en ændring af samfundet, sådan at al den service, vi nu får af den offentlige sektor, kunne blive udført af den private sektor, og at der kunne blive plads til nogle flere mennesker i den private sektor, men tvivler meget, og jeg kan altså ikke se virkeligheden her og nu. Jeg kan simpelt hen ikke forstå, hvor jeg skal gøre af alle de mennesker, som hr. Glistrup nu, for solidaritetens skyld altså, vil smide ud af den offentlige sektor. Hvor skal jeg gøre af dem? Kan jeg gøre andet end at give en hel masse af dem arbejdsløshedsunderstøttelse? Skal jeg ikke også betale det med mine skatter? Skal jeg bruge mine penge til den offentlige sektor uproduktivt ved at betale for at frisætte, eller hvad det nu er, man kalder det i det pæne sprog, nogle mennesker fra den offentlige sektor? Hvor når kan de mennesker komme ind og bruge deres viden, deres arbejdskraft, deres liv, i den private sektor, og hvordan vil man sikre sig, at det ikke bliver maskinerne, der kommer ind i stedet for de dygtige mennesker?

Jeg kan ikke få det regnestykke til at gå op, men hr. Glistrup kan sikkert.

Collet (KF):

Vedrørende hr. Glistrups synspunkter i spørgsmålet om, hvorvidt tjenestemandspensionernes bortfald strider mod grundloven, kan jeg henvise til professor Bernhard Gomards »Privat pension og social forsikring«, kapitel 8, side 147, hvor der står:

»*Tjenestemandspensioner* er derimod beskyttet af grundloven på dobbelt grundlag. I

et vist omfang er tjenestemandspensioner ligesom private pensioner velerhvervede retigheder, der efter grundlovens § 73 ikke kan fratages indehaveren. Desuden er selve eksistensen af en pensionsordning for tjenestemand knæsat i grundlovens § 27. Pensionen skal være en garanti imod ubegrundet afskedigelse og forflyttelse, og tjenestemandspension kan derfor ikke helt afskaffes ved almindelig lov.«

Glistrup (FP):

Jeg kender selvfølgelig Gomards fremstilling ganske udmærket, og der er intet i dette forslag, der strider imod det, Gomard skriver.

Jeg må indrømme, at i øjeblikket interesserer fru Ingerlise Koefoeds nødskrig mig mere end disse juridiske skoleridt. Som fru Ingerlise Koefoed holder af at læse romaner, holder jeg af at være pædagog i virkelighedens verden, så jeg takker for de meget lette spørgsmål, fru Ingerlise Koefoed stillede mig.

Det er så ganske og aldeles enkelt: hvis bare man sørger for, at den danske eksportindustri omkostninger bliver sat tilstrækkelig langt ned, så er der over en milliard meget, meget købedygtige personer i USA, Japan, New Zealand, Australien, Frankrig, Tyskland, Sverige, Norge og i et væld af andre lande, som hver evig eneste dag skal have mad og drikke og underholdning og uddannelse og transport og beklædning og i hundredvis af andre behov opfyldt. Hvis bare danske varer bliver konkurrencedygtige, så kunne den danske eksportindustri beskæftige mange millioner flere ansatte, om det skulle være. Det er ikke noget med 10, 15 eller 20 år, men noget med næste kvartal. Derfor skal fru Ingerlise Koefoed ikke til at betale arbejdsløshedsdagpenge til de mennesker, som gradvis siver ud af den offentlige sektor og over til en produktiv og nyttig tilværelse i vores eksportindustri. Derfor er der ikke nogen som helst vanskeligheder i det. Spørgsmålet er alene at finde ud af, på hvilket niveau tingene mødes.

Fru Ingerlise Koefoed forsøger så at køre det ud i det groteske ved at sige, at vi i fremskridtspartiet vil afvikle den offentlige sektor. Vi har aldrig nogen sinde sagt, at vi vil afvikle den offentlige sektor. Vi har sagt, at vi har råd til her i Danmark at have en offent-